

РІЗДВЯНЕ ПОСЛАННЯ

Митрополита Ізюмського і Куп'янського

ЄЛІСЕЯ

благочестивому духовенству, чернецтву і мирянам,
боголюбивій пастві Ізюмської єпархії
Української Православної Церкви

РОЖДЕСТВЕНСКОЕ ПОСЛАНИЕ

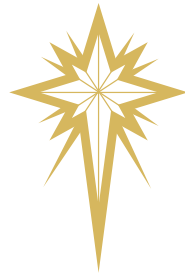
Митрополита Изюмского и Купянского

ЕЛИСЕЯ

благочестивому духовенству,
монашествующим и мирянам,
боголюбивой пастве Изюмской епархии
Украинской Православной Церкви

2022

*Боже, сьогодні Ти явив народам
Свого єдиного Сина і зіркою вказав
їм шлях. По Своему милосерддю
допоможи і нам, які пізнали Тебе
вірою, бачити Твою велич.*

(з молитви на Великому повечір'ї
Різдва Христового)

Возлюблені у Христі всечесні отці, боголюбиві ченці та черниці, любі брати і сестри!

«**З** нами Бог!» — ці чудесні слова є основоположними у всій різдвяній службі, яка за традицією звершується в ніч великого свята — у ту саму ніч, коли Пречиста Діва Марія, згідно з Писанням, народила Предвічне Слово Боже.

Стародавні ізраїльтяни мали пророцтва в Старому Заповіті і відчували швидке настання часів. Але коли Сам Бог зійшов із Небес на землю і вступив у цей світ, вибраний народ, який очікував «золотого віку» на грішній землі, не впізнав Того, Хто був обіцяний йому. Світ не знайшов для Нього гідного місця, світ не вийшов Йому назустріч.

Народившись в убогому вертепі — притулку для безгласних тварин, Спаситель, Який прийшов з'єднати знову Небо й землю, Бога й людину, весь свій шлях земний «не мав місця, де голову прихилити». Лише смиренні духом і тихі серцем змогли побачити в Немовляті, Яке лежить у яслах, у Проповіднику, оточеному простим народом, у закривавленому мученику на Хресті — свого довгоочікуваного Спасителя. Сина Божого, Який не шукав Собі слави на землі, але смиренно творив інше — вічне Царство Небесне, що зиждиться на Божественній правді та любові.

Христос добровільно прийняв наше земне життя і в усьому, окрім гріха, став подібним до нас. Господь розділив із нами всі поневіряння, труднощі та скорботи, що зустрічаються на нашому шляху. Він, безсмертний за Своєю божественною природою, як людина пройшов через найстрашніше випробування — смерть. Він відкрив для нас знову Рай — воскрес і вознісся до Отця.

З того часу минуло вже більше двох тисяч років. Боротьба духовна продовжується. «Не думайте, що Я прийшов принести мир на землю; не мир прийшов Я принести, а меч», — каже Своїм учням Христос. Писання апостолів про пришествя Царства Божого — сторінка за сторінкою — стають нашою реальністю.

Людство, засліплене своєю примарною могутністю, озброївшись рукотворними «чудесами» нових технологій, на жаль, відходить чимдалі від Віфлеєма та Голгофи. Намагається забути чи переписати історію свого спасіння. Воно намагається

збудувати за власними мірками досконале суспільство — «новий дивний світ» — постійно натикаючись на уламки власних ілюзій, щоразу переконуючись, що неможливо без Бога збудувати рай на землі.

Сьогодні, коли сили зла знову хочуть позбавити нас людської гідності, знищити в нас вічний образ Божий, перетворити на своїх безвольних рабів, скувати кайданами страху, одна в нас надія — якщо ми не забудемо Бога, Він не забуде нас. Якщо ми залишимося вірними, Він дасть нам усе необхідне для перемоги.

Рідні мої! Христос народився для нас і заради нас. Різдво Спасителя, Його земне життя, Його Хрест і Його світле Воскресіння живуть у Його святій Церкві, у святих Таїнствах, у душах усіх нас.

Пам'ятаймо, що сокровенний простір миру і спокою душі перебуває лише в Христі. «Я двері: хто входить через Мене, той спасеться» (Ін. 10:9).

Неодноразово світ стояв на краю прірви, але щоразу Той, Хто його створив, простягав нам руку допомоги, рятуючи від неминучого падіння.

У наші дні, коли все навколо здається хистким і ненадійним, ми також маємо простягнути руку тому, хто може до неї дотягнутись — своєму ближньому. Подарувати йому радість, проявити до нього милість, зігріти й підбадьорити, і відтак виконати божественний закон.

Шлях віруючої душі за всіх часів є незмінним — це шлях смирення, шлях милості, шлях віри та надії, добра та любові.

Христос — наш найнадійніший помічник та захисник. І таємниця, відкрита нам у Різдві, полягає в тому, що Він усіх нас любить! Втілившись у Віфлеємі більше двох тисяч років тому, Він і сьогодні, згідно зі словом Своїм, дійсно перебуває з нами.

З нами Бог тоді, коли ми вірні Його словам, коли намагаємось їх прийняти та виконати. З нами Бог, коли ми стаємо Його очима, щоби бачити, де й кому потрібна допомога. Його вустами, що укріплюють словом тих, кому потрібна підтримка та втіха. Його руками, що дають хліб голодному й одяг нужденному. Його серцем, коли ми даруємо ближнім свою щиру любов та милість.

Традиційно різдвяні дні — це час величезної радості та тріумфу, і нам є з чого радіти, улюблені брати та сестри, адже з нами Бог!

Нехай Божий мир і небесне світло, що приніс на землю Спаситель, Який народився у Віфлеємі, завжди будуть із вами, у ваших серцях і у ваших сім'ях! Амінь!

Милістю Божою смиренний

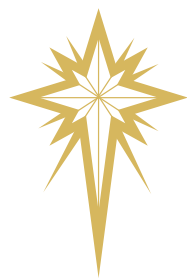
+ Євхим

Митрополит Ізюмський та Куп'янський,

РІЗДВО ХРИСТОВЕ

м. Ізюм,

2022 рік

*Боже, сегодня Ты явил народам Своего
единственного Сына и звездой указал
им путь. По Своему милосердию
помоги и нам, верой познавшим Тебя,
видеть Твоё величие.*

(из молитвы на Великом повечерии
Рождества Христова)

Возлюбленные во Христе всечестные отцы, боголюбивые иноки и инокини, дорогие братья и сестры!

«**С** нами Бог!» — эти чудные слова являются основополагающими во всей рождественской службе, которая по традиции совершается в ночь великого праздника — в ту самую ночь, когда Пречистая Дева Мария, по Писанию, родила Предвечное Слово Божие.

Древние израильтяне имели пророчества в Ветхом Завете и ощущали скорое исполнение времен. Но когда Сам Бог сошел с Небес на землю и вступил в этот мир, народ избранный, ожидавший «золотого века» на грешной земле, не узнал Того, Кто был ему обещан. Мир не нашел для Него места достойного, мир не вышел Ему на встречу.

Родившись в убогом вертепе — пристанище безгласных животных, Спаситель, Который пришел соединить вновь Небо и землю, Бога и человека, весь Свой путь земной «не имел места, где главу приклонить». Лишь смиренные духом и кроткие сердцем смогли увидеть в Младенце, лежащем в яслях, в проповеднике, окруженном простым народом, в окровавленном страдальце на Кресте — своего долгожданного Спасителя. Сына Божия, Который не искал Себе славы на земле, но смиренно созидал иное — вечное Царство Небесное, основанное на Божественной правде и любви.

Христос добровольно принял нашу земную жизнь и во всем, кроме греха, стал подобен нам. Господь разделил с нами все встречающиеся на нашем пути лишения, трудности и скорби. Он, бессмертный по Своей божественной природе, как человек прошел через самое страшное испытание — смерть. Он открыл для нас снова Рай — воскрес и вознесся ко Отцу.

С тех пор прошло уже более двух тысяч лет. Борьба духовная продолжается. «Не думайте, что Я пришел принести мир на землю; не мир пришел Я принести, но меч», — говорит Своим ученикам Христос. Писания апостолов о пришествии Царства Божия — страница за страницей — становятся нашей реальностью.

Человечество, ослепленное своим мнимым могуществом, вооружившись рукотворными «чудесами» новых технологий, к сожалению, уходит все дальше от Вифлеема и Голгофы. Старается забыть или переписать историю своего спасения.

Оно пытается построить по своим меркам совершенное общество — «новый дивный мир» — постоянно спотыкаясь об обломки собственных иллюзий, всякий раз убеждаясь, что невозможно без Бога построить рай на земле.

Сегодня, когда силы зла снова хотят лишить нас человеческого достоинства, уничтожить в нас вечный образ Божий, превратить в своих безвольных рабов, сковать оковами страха, одна у нас надежда — если мы не забудем Бога, Он не забудет нас. Если мы останемся Ему верны, Он даст нам все необходимое для победы.

Родные мои! Христос родился для нас и ради нас. Рождество Спасителя, Его земная жизнь, Его Крест и Его светлое Воскресение — живут в Его святой Церкви, в святых Таинствах, в душах всех нас.

Будем помнить, что сокровенное пространство мира и спокойствия души находится только во Христе. «Я — дверь: кто входит через Меня, тот будет спасен» (Ин. 10:9).

Не раз и не два мир стоял у обрыва, но всякий раз Тот, Кто его создал, протягивал нам руку помощи, спасая от неминуемого падения.

Внаши дни, когда все вокруг кажется зыбким и ненадежным, мы также должны протянуть руку тому, кто может до нее дотянуться — своему ближнему. Подарить ему радость, оказать ему милость, согреть и ободрить, и тем исполнить божественный закон.

Путь верующей души во все времена неизменен — это путь смирения, путь милости, путь веры и надежды, добра и любви.

Христос — наш самый надежный помощник и защитник. И тайна, открытая нам в Рождестве, состоит в том, что Он всех нас любит! Воплотившись в Вифлееме более двух тысяч лет назад, Он и сегодня по слову Своему действительно пребывает с нами.

С нами Бог тогда, когда мы верны Его словам, когда стараемся их принять и исполнить. С нами Бог, когда мы становимся Его глазами, чтобы видеть, где и кому нужна помощь. Его устами, укрепляющими словом тех, кому нужна поддержка и утешение. Его руками, дающими хлеб голодному и одежду нуждающемуся. Его сердцем, когда мы дарим ближним свою искреннюю любовь и милость.

Традиционно рождественские дни — это время огромной радости и ликования, и нам есть чему радоваться, возлюбленные братья и сестры, ведь с нами Бог!

Пусть Божий мир и небесный свет, который принес на землю родившийся в Вифлееме Спаситель, пребудут всегда с вами, в ваших сердцах и в ваших семьях! Аминь!

Милостью Божьей смиренный

+ *Евгений*

Митрополит Изюмский и Купянский,

РОЖДЕСТВО ХРИСТОВО

г. Изюм,

2022 год

**Базиліка Різдва Христового, м. Віфлеєм.
Зведена над місцем народження Христа
у 339 році. Один з найстаріших безперервно
діючих храмів у світі.**

**Базилика Рождества Христова, г. Вифлеем.
Возведена над местом рождения Христа
в 339 году. Один из старейших непрерывно
действующих храмов в мире.**

